

való kilépés és ennek folyományaképen a vagyontételnek és a vagyoni illetőségnek készpénzben való kivétele állandóan és rendszeresen folytatott kereseti jellegű tevékenységnek és ennek körében ingó testi dolgok visszerthes elidegenítésének nem tekintendő.

Alkalmi egyesülésbe közös és együttes értékesítés céljából áru bevitele nem minősíthető az egyesülők egymásközötti áru szállításának. (Közigazgatási bíróság 15.361/1926. sz.) Megállapítást nyert, hogy a panaszos cég és R. Ferenc, az 1922 november 23-án létrejött részletes szerződéses megállapodás alapján alkalmi egyesülést (a meta) hoztak létre, napraforgó vásárlása, feldolgozása és az így nyert termékeknek közös veszteségre és nyereségre való értékesítése céljából. A panaszos cég a közös üzlethez a tulajdonát képező 25.693 kg., míg a másik társ a tulajdonában levő 22.019 kg. napraforgóvaj járult hozzá, mindkét árut kg.-ként egységesen 65 koronával számítva. A megállapodás szerint a további napraforgóvételeket mindegyik fél csakis abban az árban számíthatja fel a közös üzletnek, amely árban a vásárlás igazoltan tényleg eszközöltetett. A nyersanyag vásárlása és a nyers termékek értékesítése közös megegyezés alapján történik. Az üzlet nyereségében és veszteségében a társulati felek fele-fele részben osztozkodnak. Az iratok között levő jegyzőkönyv szerint a társasület 1923 január 22-én, a társasületbe bevitt áruk eladása után megszűnt és a panaszos cég a közös értékesítésre átadott és 1,670.045 koronára értékelte áru ellenében a lezároláskor 2,350.000 koronát kapott kézhez, amely utóbbi összeg után a forgalmi adó a közös üzlet részéről lerovatott. A pénzügyigazgatóság a panasszal megtámadott fizetési meghagyásban a panaszos cég által a közös üzletbe történt áru-bevitelt a másik társ részére kereseti tevékenység keretében teljesített áruszállításnak minősítette és az árunak a bevitelkor megállapított 1,670.045 kor. értéke után a panaszos cég terhére forgalmi adót vetett ki. Az ez ellen irányuló panasznak a következő okokból helyet kellett adni: bemutatott szerződéses megállapodás és a lebonyolításra vonatkozólag az 1923. évi március hó 28-án felvett jegyzőkönyvbe a panaszos részéről bementett tényállás szerint itt alkalmi társulás formájában bizonyos mennyiségű árunak együttesen és közösen eszközölt értékesítéséről van szó és ezzel szemben a pénzügyigazgatóság semmi olyan bizonyítékot nem hozott fel, amely arra mutatna, hogy a jelen esetben a panaszos cég a napraforgót előzetesen R. Ferencnek eladta volna és azután a napraforgóból készített termékek értékesítése már nem közösen, hanem kizárólag R. Ferenc tulajdonaként történt volna. Tehát itt az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. és 31. §-a értelmében a kereseti tevékenység keretében eszközölt adóköteles áruszállításnak csupán a közös és együttes eladás minősíthető, amely után a forgalmi adó tényleg le is rovatott. Eilenben az egyesülésbe kifejezetten közös és együttes értékesítés céljából — beszerzési áron — bevitt áru nyilvánvalóan nem minősíthető olyan áruszállításnak, amelyet a bevivők kölcsönösen a másik társ részére ellenérték mellett eszközöltek volna, miután erre irányuló megállapodást avagy szándékot illetőleg semmi támpont nincsen. De a szóbanforgó alkalmi egyesülés a kereskedelmi törvény rendelkezései szerint nem minősíthető olyan különálló jogi személynek sem, amelynek részére a panaszos cég keresetszerűen áruszállításokat teljesített volna és így ez alapon sem lehet a panaszos céget forgalmi adó fizetésére kötelezni.